

איןנו טובע את הנזקה, שהרי היא שורה עמו, שאין נפרדה ממנה לעולמים וזמןה היא אצלן, שהרי אין גרע שופע אלא בשעה שהנזקקה זמנה, ותשיקת שניהם יחד בדבוק אחיד, שאין נפרדים, וכן לא צריך לטען אותה.

אמר לו, ובזמן הגלות לא בך? אמר לו, פחוב ורעון, ואני. מפני יוצא? כשהנזקקה בדבוק אחיד עם הזכר. ואם אמר, לא ראייתי צדיק נזוב - בזמן של הגלות מה היא?

אלא זה אחוי למעלה ולא נזוב לעולמים. בזמן אחר לא נזוב בהנזקקה, אחוי למעלה ואחוי למטה. אחוי למעלה - בזמן של הגלות. בזמן אחר אחוי את שני הצדדים, למעלה ולמטה, הצדדים, ולעולם איןנו נזוב.

בחוב (בראשית א) ויתן אתם אליהם ברקיע השמים, זה צדיק, ואך על גב שנאמר ברקיע השמים, אלא ברקיע השמים ודאי, שהוא סיום הגוף.

בא ראה, שני רקיעים הם, והם הראשית והפיטום, זה פמו זה. ראשית הרקיע השמייני בו שקוועים כל הכוכבים, קתנים וגדולים, וזהו הרקיע העליון הנperf שמקים הכל, וממנו יוצאו הכל, והוא השמייני מפתחה למעלה, והוא קרואשת להוציאם ממנה הכל.

בך הוא הרקיע השמייני ממעלה למטה, שבו שקוועים כל הכוכבים, כל האורות והאורות, והוא נוטל את הכל, וזה היסיים של הכל. כמו שהוא הרקיע השמייני, שהוא ראשית הכל, תלויים בו כל האורות, נוטל אותן, וממנו יוצאים - בך גם זה, אותו רקיע השמייני

לנוקבא. דהא בהדריה שרים, שלא אטרפה מאניה לעלמין, וזמןיא היה לגביה. דהא זרע לא נגיד, אלא בשעתא דנוקבא זמיןיא, (דף ס' ב) ותיאוכפתא דתרויידה כחדר בארכוקא חד הלא מתרפה, ועל דא לא אטריה למתבע עליה.

אמר ליה, ובזמן דגלותא לאו הבי. אמר ליה זרע בתייב, ולאו איהו. אימתי נפיק, כד נוקבא בדבוקא חד עם דכירות. ואי תימא לא ראייתי צדיק נזוב, בזמן דגלותא מאי היה.

אלא, הוא אחד לעילא. ולא נזוב לעלמין, בזמן נא אחרא, לא נזוב מנוקבא, אחד לעילא, ואחד למטה. אחד לעילא, בזמן נא דגלותא. בזמן נא אחרא, אחד לתרין טרין, לעילא ומטה, ולעולם איןנו נזוב. בתיב, (בראשית א) ויתן אתם אלהים ברקיע השמים, דא צדיק. ואך על גב דאתמר ברקיע השמים, אלא ברקיע השמים ודי, דאיו סיומה דגופה.

הא חזי, פרין רקייעין אינז, ואינז שירotta וסימא, דא בגונא דא. שירotta רקייעת המינאה, ביה שקייען כל בכביה, זעירין ורברבין. וזה הוא רקייעא עלאה סתימהה, דקאים פלא ומניה נפיק פלא. ואיה תמיינאה, מת怯א לעילא, והוא שירotta לאפקא מגיה פלא.

בך איהו רקייעא תמיינאה מעילא למטה, דביה שקייען כל בכביה, כל נהוריין ובוציאין. והוא נטיל פלא ודא סיומה דכלא. במא דההוא רקייעא תמיינאה, דאיו שירotta דכלא. פליין ביה כל נהוריין ונטיל לוין, ומניה נפקאי. הבי נמי האי, איהו רקייעא